

[Per Hækkerup.]

den har ført en politik, der på den måde i løbet af fire måneder faktisk allerede er brudt sammen.

Der er derudover i dette et andet spørgsmål. Når finansministeren ikke svarer — når han i første omgang svarer meget, meget kort og i anden omgang overhovedet ikke svarer, selv ikke på den tidligere statsministers påstand om, at hans politik var brudt sammen — ja, så er det jo ikke første gang, vi oplever, at denne regering ikke ønsker at diskutere med oppositionen. Det er gang på gang, vi er vidne til, at regeringen sidder i ophøjet tavshed og undlader at drøfte problemerne med oppositionens partier. Jeg spørger mig selv, om det i virkeligheden ikke er i strid med parlamentarismens princip. Er det egentlig ikke meningen, at vi netop her i folketinget skal diskutere tingene, at meningerne skal brydes, argumenterne komme frem og kendsgerningerne lægges på bordet? Hvordan kan en regering, selv om den har flertallet, selv om den er magtfuldkommen, alligevel tillade sig ikke at gå ind i debatten?

Den agter vel ikke, eller rettere: den vil vel ikke fortsætte med at majorisere i denne sal? Jeg vil indrømme, at hvis den gør det, har den den fordel i modsætning til den tidligere regering, der ikke gjorde det, at den næppe vil møde nogen særlig overvældende kritik i pressen. Men jeg er overbevist om, at havde den tidligere socialdemokratiske mindretalsregering budt den daværende opposition at sidde med nedslagne øjne og lukket mund, når problemerne drøftes her i salen, ville den have fået en enstemmig presse imod sig, også den socialdemokratiske.

Som jeg sagde på et tidligere tidspunkt, er det efter min mening endnu for tidligt at foretage en endelig bedømmelse af regeringen, selv om der er mange træk, der allerede ligger klar. Vi må nu se, hvad denne regering vil komme med til efteråret.

Jeg kan på socialdemokratiets vegne sige, at vi med interesse vil afvente regeringens kommende politiske og lovgivningsmæssige udspil. Vi vil selv benytte tiden, indtil vi mødes igen til oktober, til at udarbejde vore egne forslag, udarbejde og klargøre vore egne synspunkter og tanker. Det er klart, at det er i overensstemmelse med parlamentarismen, at det er regeringen, der tager

initiativet. Men i den udstrækning, regeringen ikke tager dette initiativ, eller i den udstrækning, hvori dens initiativ enten forekommer utilstrækkeligt eller med en forkert retning, vil vi komme med vore egne forslag.

Der er en række områder, som ganske særlig trænger sig på i dansk politik. Jeg skal ikke gå nærmere ind på den økonomiske politik i almindelighed, dér må vi afvente udviklingen i de kommende måneder; men det vil være nødvendigt for det høje ting at give sig ind i en drøftelse af erhvervspolitikken.

Formanden: Taletiden er omme.

Per Hækkerup: Kan jeg få 3 minutters forlænget taletid?

Formanden: Nej, ikke nu.

Per Hækkerup: All right.

Haustrup Clemmensen: Ved denne tredjebehandling af tillægsbevillingslovforslaget vil jeg gerne på det konservative folkepartis vegne gøre nogle bemærkninger om Danmark, som det var, Danmark, som det er, og Danmark, som det burde være.

Når der politisk i dag er særlig grund til at sondre mellem Danmark, som det var, og Danmark, som det er, skyldes det bl. a. flere fejlbedømmelser i den socialdemokratiske og socialistiske del af salen. Det er i virkeligheden ejendommeligt at tænke sig, at socialdemokratiet på grundlag af septembervalget i 1964 endnu den dag i dag kunne have siddet ved regeringsmagten, og endda med 14 mandater mere end tilfældet er i dag, hvis man ikke var gået hen og blevet fornærmet og havde udskrevet valg i november 1966. Derefter opnåedes for første gang i vor politiske historie et rent socialistisk flertal i det høje ting, og 14 måneder forløb. Selv om der ved valget i november 1966 var tabt ikke mindre end 7 socialdemokratiske mandater, kroede man sig trods advarsler fra mange sider i denne sal af døgnets kår og den sejr, man troede vunden. Men valget den 23. januar 1968 fældede, for at sige det stilfærdigt, ikke nogen mild dom over dette socialistiske flertalsstyre. Det blev ærligt og redeligt langtfra